

Il-Poezija 'Nemmen' ta' G. Chetcuti

Ta' LOUIS ELLUL

Fost il-poeziji, li Gużè Chetcuti għoġbu jgħaqqad f'sensiela waħda fl-ewwel ktieb tal-ghana tiegħu, hemm lirika li l-ktieb ried iqegħidha l-ewwel waħda. Fi hsiebi, it-tqegħid ta' din l-oda f'ras il-ktieb ma sar xejn kif għieb u lahaq; għaliex, kif jagħtik malajr x'tifhem isimha — hi jisimha "Nemmen" — fiha għandek is-sb xi haġa moħbija li tagħzilha mill-għanjiet l-oħra. Bħala kittieb għaqli, li għandu fih sens ta' individwalità, Gużè Chetcuti ried jahseb għall-programm li għandu jimxi fuq fit-triq tal-hajja. Dan għamluh qablu kittieba kbar, barranin u ġewwenin, wara li kienu daqu sewwa l-helu u l-morr tal-ghixien—hekk, bla ma nidhol fl-irqaqat, kien il-hsieb ta' Dun Karm bil-ħruġ tal-karme tiegħu, "Il-Jien u Lilhinn minnu"—imma l-poeta żagħżuġ, minħabba fil-matmura sħiħa ta' għerf li rnexxielu jerda' mill-qa'i ta' kotba tajba u xi ftit ukoll m't-tigrib ta' haġtu, għaraf igħaqqad h's bijietu issa, meta ż-żmien għadu jid-haklu u dlam ċappa għadu jahbilu l-jiem, sbieħ u koroh, tal-gejjien tiegħu. Din il-poezija, għalhekk, tista' ssejthha s-sies ta' twemminu, jew ahjar, il-kredu tiegħu.

Il-Poeta jibni l-poezija fuq l-għadd sabih ta' sitta u diġġin vers tal-ghaxra u jgħorha f'qasmet ta' tna-x-il vers, kull waħda magħmula minn tliet strofi-kwartini b'rima mnnewba. Il-versi huma kollha msawra w'eħed wati u iehor maqtuġh, hekk li r-rima taqa' dejjem fuq il-maq' uġh. It-tqassim ta' din ir-rima jinżillek għasel inti u taqra l-poezija u l'hs bijiet li thaddan jingħaqtu bla tbatija ma' tiegħek. Dwar ir-ritmu, irrid ingħid, li għalkemm huwa shih kemm jista' jkun, madankollu, minħabba li s-sillabar ta' xi versi huwa msawwar fuq il-formola ta' għana popolari, waqtiet id-daqq sabih tiegħu jintilef. Jiena tal-fehma li l-poezija ta' l-arti ma għandu jkollha lanqas vers wieħed biss li mhux mibni fuq r-regoli tal-metrika stabbilita, għalkemm saħansitra l-ogħla poeta tagħna xi drabi jithajjar jimxi l-kuntrarju. Vers, b'ritmu u sillabar tajjeb, għandu jdoqq shih ukoll mita jinfired mill-poezija li minnha jagħmel s'hem. Għalhekk, il-hames vers ta' l-ewwel qasma, ir-raba' tar-raba' qasma u l-hames tas-sitt qasma, għaliya, huma versi tal-ghaxra biss b'licenza poetika. Id-disa' vers tas-sitt qasma, imbagħad, ma nħossu vers tal-ghaxra xejn. Hu j'sta' jkun, jew vers tal-hdax b'ritmu fuq ir-raba' u s-seba' u l-ghaxar sillaba jew vers tad-disgħa b'ritmu mfassal hażin. Mhux ta' min jammiraha dik li l-ghajn tinxoroh u tingħadd bħala sillaba fl-istess vers.

Imma dawn in-nuqqasijiet huma rih hdejn is-shih li fiha l-poezija. Il-hażna ta' kliem safi iżda mexxej u l-kotra ta' hjelijiet poetiki, li jorqmu l-hsieb ewlieni f'kull waħda mit-tmien taqsimiet li fihom tingabar, j-għmlu minnha għanja qawwija u milquta li mhux la k'mm tintesa. Il-kenc-ċizzjoni ta' kliem bħal dan: "*firxa ta' hdura*", li gġigiblek quddiemek tapit twil twil ta' haxix aħdar; "*moħba ta' hsiebi*", li gġiegħlek taħseb fil-kobor mistur ta' ruh il-poeta; "*kobor ta' holma*", il-qawwa tal-holm, li jagħtik thaddan f'lejl wieħed dak li tkun ilek tixt'eq għomrok kollu; "*frugħa halliela*", l-għamil hajjen tal-frugħa, li tisraqlek iż-żmien ta' hajtek għax ma tikseb minnu xejn; u ta' kotra oħrajn bħalhom, twettaq tajjeb dak li qed ingħid. Ma għandniex xi ngħidu, hjelijiet sbieħ, imfis-

sra bi frażijiet tal-ghageb, ma jaghmlux poezija kbira, jekk il-hsieb li thaddan ikun fqir fih innifsu, imma din il-ghanja ta' Chetcuti, barra l-preggi li semmejt, fiha wkoll hsieb gholi.

"*Mieri wahdi qalb fixxa ta' hndura*", hekk jiftah il-poezija tieghu Guze Chetcuti; u fir-ritmu onomatopejku tal-vers donnok thoss il-passi tal-Poeta. Kien ghadu kemm beda jzernaq meta hu fettillu joh:og jaghmel dawra qalb il-ghelieqi biex itaffi xi ftit l-imrar u d-diqa li kienu qed jaghfsu lil qalbu. L-ewwel dija tax-xemx kienet qieghda tisreg fuq il-haxix, miksi bin-nida li nizlet fuqu ma' tul il-lejl, tlellex sabiha bhad-djamanti; u l-ghasafar kienu ghadhom kemm stenbhu, imqanqlin miż-ziffa mielsa tar-rih u mill-fw'eha qawwija tal-fjuri. F'ghaxxa bhal din, in-natura stednit biex jinsa s-siegha li kien fiha, jiftakar fl-imghoddi u jistqarr dak kollu li jhoss u jemmex fih. L-ewwel li haseb kien fl-imhabba, izda mhux fl-imhabba zienja li tbaxxik u teqirdek hesrem imma f'dik il-ghida sovrumana, li taf tgħaqqad zewgt iqlub safja f'qalb wahda u tnissel l-hena go ruhhom. Ghax il-quc'cata ta' l-imhabba għall-Poeta laik m'hijlax hagi'ghra hief is-sagrament taz-żwieg, xewqa li huwa k'llu ja: a mwettqa fih innifsu wara ftit ta' żmien li kien kiteb din il-ghanja. Imma hu jhoss li qalbu għandha tingibed ukoll għal haddiehor: hu jrid iħobb b'imhabba kbira lil ghajru, lil niesu, l'il-bnedmin kollha, għaliex, kif jistqarr:

"Għax jien nemmen: f'qalb hielsa u mahbuba
Tista' tghix dis-sultana ta' ferh;
Fejn hemm hi, hemm id-dija tal-hena,
Fejn hemm hi, hemm bhal ghanja ta' serh."

Izda l-ghaxxa ta' l-imhabba malajr fakkret lill-Poeta fl-oppożt tagħha, il-wahx tal-mibegħda. Din il-ghada mishuta, xogħolha huwa e-ħahda tal-hena u t-nissil ta' wgiġh lill-vittmi tagħha; xi drab: hsiebha jasal sal-qirda tal-hajja nnifisha. Dan il-Poeta tgħallmu mill-esperjenza, għaliex fil-ftit snin li għadu għex mhux darba hu kellu jixrob mill-kus ta' l-imrar, impressaq b'ħażen ma' xofftejh minn min jobogħdu. Għalhekk hu ma jstax ma jemmex shif fil-qerq tal-bniedem li jobogħod. Bl-isbah metafora li qatt harġet mill-pinna tiegħu, metafora ta' aqlugħa bi gradazzjoni u antitesi li jafħhruk, hu jipprova jgħiblek quddiemek it-tbatijiet li garrab, biex int titgħallim minnhom:

"Nemmen, nemmen f'dil-kelma qarr'ieqa,
Jien garrabtha, hassejtha hadid
Jahraq, jikwi, qed jagħfas fuq rasi,
L-ghafsa tiegħu, flok tonqos, iżżid."

Għall-Poeta l-mibegħda ma tasalx biss sa hawn. Min iħejjet f'qalbu din il-ghodda ta' hjiena għandu l-hila jgħib il-ghawi u l-fida fost il-hbič, jgħennen nies ta' l-affari tagħhom u jħassar l-imħuh ta' għnus shah hekk li jikkaguna gwerra, bejni thom. Imma hu ma jridx jaqtgħlek qalbek quddiem din il-hsara fahxija. Għal kull hatba hemm il-mannara. Għalhekk, ta' bu'edem imgarrab, hu jagħmillek din it-twissija għaglija, li, barra li taħjik, tagħtik hjiel ta' l-ottimizmu tiegħu, li jaf isib xaqq ta' dawl fejn ma hemmx hief swied u kruha:

"Jekk int thabrek, fuq ras min jobogħdok
Rebbieħ toħroġ sa fl-aħħar, habib."

Thabrik u hidma titlob il-hajja u, bil-hajra u bil-herqa ghax-xoghol, inti tista' tilhaq fejn tixtieq. Kull min gham-l isem f'din id-dinja kellu, qabel xejn, ighaddi minn snin twal ta' taħbit u kedda, liema bħalhom, biex wasal fil-kobo: m'kub. Imma l-Porta ma jridx jimxi kontra l-qwiċ ta' missirijietu. Għalih, aktar ma toġhla fil-qagħda iżjed jikkbirlek hemmek. Il-ġhana u l-flus ma jagħmlux bih, ghax jemmen shih li huma żerriegħa ta' taħwid fost il-familji u ta' ġlied bejn il-bnedmin. Ahjar mela taqla' kemm titrejjaq u tghix, hieni u kieni, fil-ġabra tad-dar. Fi kliemu:

Nemmen b'qalbi u b'ruhi u b'hilti

Ahjar żgħ'r tghix fil-ġabra tad-dar,

Milli tilhaq fil-ġholi w' ġlied tiftaħ

Qalb nies ġodda ġo hajja ta' nar."

"Lama x'inhil l-hajja hdejn id-dwiem?" jistaqsi hu indirettament. "Ix-xemx titla' u tniż l kuljum biex taqdi lill-ħlejjaq fil-ħtiġiet kollha: iżda, f'dik il-hidma bla għeja tagħha, jiena nagħraf l-ġhadd meqjus tal-jiem li għandi ngħix. Għad jiġi waqt fuqi, meta ma nkunx nista' aktar niġstgħall mill-qawwa tax-xemx. Dal-waqt qiegħed dejjem joq: ob bla ma jiena qed nagħti kasu. Għandu mnein jasal fuqi għada, min jaf? Għaliex mela għandi nahli żmien i prezzjuż fix-xejn?" Jissokta jhaqqaq.

"Jiena nemmen li hajti qasira,

U ta' hajti rrid ngħaddi dal-jiem

Mhux fil-ġhors, mhux fil-frugħa halliela."

Le, hu ma jridx jgħaddi hajtu biss fil-logħob u x-xalar. Hu għandu dmir x'jaqdi qabel ma jwelli minn did-dinja. Hu iqim, fuq kull art oħra, l-art li tatu l-hajja, Malta, li huwa jgħis bhala omm hanina, "*l-omm ta' qalb kbira*", kif isejjilha hu; u jrid li, b'radd il-hajr talli għogħobha tghoddu b'wiehed minn uliedha l-egħżież, ighinha kemm jista' jkun bil-hidma li jhossu l-aktar adattat għaliha. Dil-hidma, jew ahjar, dan l-aqwa dmir ta' rgulitu, hija l-koltivazzjoni ta' l-ilsien li bih jittkellem, li huwa tghallem f'hoġor ommu u li bih għad jgħid l-ahħar talbiet qabel ma jmut. Il-Malti, imżebblah għal tmintax-il seklju minn l-istess għorrief Maltin u mwarrab minnhom minn kull xorta ta' kitba biex jagħmel il-ġenb lil lsien barrani, li kont trid taħli mill-anqas tnein minn skola kontinwa biex forsi titghallem iġġaħgħab xi haġa bih—dan garrabtu iena llum—għaliex iż-żewġ ilsna mhumiex ta' nisel wieheċ, baqa' jgħix sieber f'ħalq it-tfajla tar-raba' u l-qaddej tal-benestant, jew ahjar: "*fil-kċina*" mal-mara tad-dar, kif għadhom jgħidu l-ftit eghdewwa li baqagħlu, sakemm fl-ahħar sab il-kapurjun tiegħu f'dak il-bn'edem kbir, wild Malta wkoll, Mikiel Anton Vassalli, li għalih kien bata ħabs u turufament u li għalhekk jisthoqqu bil-ħaq kollu l-isem, ta' min jixtiequ, "*Missier l-ilsien Malti*". Il-lum, iżda, li bix-xogħol ta' dal-pijunier il-bini tal-letteratura Maltija jinsab tiela' fuq sisien shah, Gużè Chetcuti, bhala żaġħżuġ ferhan, imghaxxaq bis-sbuħija u l-kobar ta' dan il-bini, jahlef b'fehma shiha li jrid jahli deħnu kollu biex aktar isebbhu u jorqmu. Ghax bl-istudju tal-Malti, huwa jistqarr, tista' Malta tidher kbira f'għajnejn il-barranin u bil-hegġa ta' qalb żaġħżuġha jista' l-Malti jilhaq il-quċċata tar-rebħa.

"Nemmer: f'qalbi nħoss seher mill-aqwa

Leju ilsienha mirqum bl-ogħna sebh;

Hemm taż-żgħażaġħ il-qalb; hi li tħaddmu

U tmexxih fit-triq kbira tar-rebħ."

Wara l-g'ieh lil art twelidu, m'hijjex haġa ghariba tisma' l-Poeta jgholli hsebijieta lejn is-sema. Alla huwa s-sid ta' kollox u jibqa' jghix ukoil meta l-Univers ikun intemm, ghax *Hu kien, ghadu u jibqa'*. Ghal-hekk l-eghluq tal-poezija, jg'ifieri l-qosol taghha, il-Poeta jahtru, kif inhu xieraq, lil dik is-Setgħa bla tarf, li halqa 'l artu u lilu. Imma l-hila tal-Poeta qiegħda fil-mod kif hu għaraf jinseg' dan il-hsieb. Hu ierġa' jqaunqal l-egħgubijiet tan-natura, kif kien għamel fil-bidu tal-poezija, u mill-hjelijiet li jsebbhuha jixtar: il-kobor t'Alla. Għalih huma biżżejjed il-hsejjes taż-żiffa mal-weraq tas-siġar biex jiftakar u jahseb fil-hallieq divin. Dan il-hsieb m'huwiex mehud minn fuq dak ta' Diderot, li kien qal li minn biss ġewnaħ ta' farfett hu jagħraf l-id t'Alla, għaliex huwa komuni, tista' tghid, għal kull min għandu fih sers ta' reliġjożi. L-għan tal-Poeta kien wiehed, li jsib l-okkazzjoni li jsemmi l-isem t'Alla biex jagħtli il-merti li jixirqu; u, fi hsiebi, ma satax jirnexxi ahjar. Għal-hekk huwa jfahhar lill-Mulej, fl-aqwa u fl-ahħar (rba' versi li baqagħlu, bl-iżjed kliem nobbi: li seta' jsib, "Nemmen fik, huwa jghidlu, ja Mulej-ja, għaliex Inti l-hallieq ta' dak kollu li qed nara sabih madwari, nemmen fik għaliex Inti l-imhabba, is-sewwa u s-sedqa nnifishom." Fi kliem il-Poeta:

"Nemmen fik, ghax Int setgħa li xxerred
Kulma dwari jithbissem sabih,
Nemmen fik: Int l-imhabba. Int is-sewwa,
Int fik tiġbor kull qawwa ta' ġieh."

Minn dawn l-istqarrijiet jidher li l-Poeta jsejjes il-kredu tiegħu fuq it-twemmin li għallmitu ommu, il-Knisja Mqaddsa. Dat-twemmin huwa jqi għdu fuq tliet hwejjeġ: ruħu, artu u sidu. B'sidu hu jagħraf lil Alla li halqa u qed iżommu qawwi u sħiħ; b'artu huwa jghodd lill-art li taču l-hajja, Malta, li jrid jaħdem għaliha sa l-ahħar nifs b'dak li huwa jhoss li jista' jghinha l-ahjar, fil-każ tiegħu billi ixandar ma' l-erbat irjeh il-kitba tal-Malti, ilsienha; b'ruħu huwa jqi's it-tiġib tal-hajja, li għadda u li għad irid jghaddi minnu. Hu jemmen fil-għaqda taż-żwieġ u fil-kobor tal-ġibda għal xulxin li jġib miegħu, meta jsir bejn żewġt iqlub safja; fil-qerq tal-ghira; fil-mibegħda miġnuna li titnissel minna; fil-għaraq u t-tbatja li trid tghaddi biex tilhaq l-idijal tiegħek; fil-ġmiel tač-čkunija, nieqsa minn kull responsabbiltà li tieħu r-ras; u fl-ahħar, imma mhux l-anqas, fl-għadd meġjus tal-hajja, b'ħidma u sabar sal-qabar.

Iżjed 'il fuq tajj hjiel ta' xi hwejjeġ li għaliha deħu bhala nuqqasijiet metriki. Biex inkun għidt kollox, ma rridx nonqos li ma nġharrafx il-felma tiegħi dwar xi hwejjeġ oħra t'estetika. Il-kelma, "*maħbuba*", fl-ewwel vers ta' l-ahħar strofa tat-tieni qasma tal-poezija, seghet inbidlet fil-kelma, "*miġbuda*". Kif inhi, ma tāssex ezattament il-hsieb li jrid jagħtiha l-kittieb u tidher hemm qisha biex timla l-vers, ladarba s-sugġett tal-perjodu li minnu tagħmel sehem, "*sultana ta' ferħ*", huwa l-imhabba. Ukoll il-kelma "*serq*" fir-raba' vers ta' l-ewwel strofa tar-raba' qasma tal-poezija, ma taqbelx mas-sugġett li tikkwalifika u qiegħda hemm biss biex ma tħassarx ir-rima ta' l-istrofa. Haġ'ohra: il-hsieb fuq il-mibegħda huwa meġbed. Bi ffit tas-sabar, dawħ is-sitt strofi setgħu saru t'eta, biex ikunu jaqblu mal-hsieb owlieni fil-poezija li jittratta sugġett ġdid f'kull qasma ġdida.

Imma x'inhum li jagħmel din il-għanja ta' Chetcuti poezija kbira? Mhux l-għadd sábiħ ta' figuri rettoriki, li jorqmu u jirfdu kull ħsieb; l-anqas il-għażla f'waqtha tal-vers tal-għaxra li, bil-pawsa mdaqqsas fl-accéenti ritmiki li fih, hu l-vers *par excellence* tal-meditazzjoni waqt il-mixi, imma l-lehma fina, li tadatta ruħha għal kull xejra, toghla bi kliem magħżul fejn għandha toghla u tinzel fejn hu meħtieġ, hekk li s-sugġett li tittratta jidher quddiemek qawwi u sħiħ kif għandu jkun u bid-dorji tiegħu kollha. Kollox ma' kollox, imbagħad, għalkemm il-ħsieb ewlieni li tħaddan m'huwiex oriġinali għal l-aħbar, il-poezija tista' tissejjaħ bħala rappreżentativa xierqa ta' dak kollu li s'issa kienet u għanna l-poeta żagħżuġ.